

Jubileumweg 2025

*In dit jubileumjaar 2025 komen de bedevaarders ook naar Lourdes om de genade van het Jubileumjaar te ontvangen. De Jubileumweg is een goede weg daartoe. Hij begint bij het Informatiecentrum en voltrekt zich in 8 etappes.
In het Informatiecentrum kunt u een 'credential' (geloofsbrief) vragen.*

Eerste etappe: vóór het Informatiecentrum

Ik lees aandachtig de inleidingstekst tot de Jubileumweg:

De pelgrimstocht van de mens op aarde is begonnen toen hij het paradijs had verlaten. Omdat hij naar de duivel had geluisterd en had geweigerd om in Gods nabijheid te leven, ontdekte de mens zijn eigen naaktheid en verloor hij zijn identiteit als kind van God. Sindsdien heeft hij heimwee naar God. Zijn hele leven lang zal hij zich oprichten om naar de Vader te gaan. We dienen ons eigen heimwee naar God te cultiveren en ons leven op Hem te richten. Het Jubileumjaar is ons gegeven zodat wij ons zouden oprichten en naar de Vader gaan.

Beleef ik heimwee naar God?

Hoe doe ik in mij het verlangen naar God groeien?

Leef ik echt vanuit het verlangen om mijn identiteit als kind van God opnieuw te vinden?

Vooraleer de Jubileumweg aan te vangen, lees ik het volgende Woord van God:

Juist die dag waren er twee van hen op weg naar een dorp, dat Emmaüs heette en zestig stadiën van Jeruzalem lag. Zij spraken met elkaar over alles wat was voorgevallen. Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en liep met hen mee. Maar hun ogen werden verhinderd Hem te herkennen. Hij vroeg hun: 'Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert?' Met een bedrukt gezicht bleven ze staan. Een van hen, die Kleopas heette, nam het woord en sprak tot Hem: 'Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen gebeurd is?' Hij vroeg hun: 'Wat dan?' Ze antwoordden Hem: 'Dat met Jezus de Nazarener, een man die profeet was, machtig in daad en woord in het oog van God en heel het volk; hoe onze hogepriesters en overheidspersonen Hem hebben overgeleverd om ter dood te worden veroordeeld en Hem aan het kruis hebben geslagen. En wij leefden in de hoop, dat Hij degene zou zijn die Israël ging verlossen! Maar met dit al is het reeds de derde dag sinds die dingen gebeurd zijn. Zelfs hebben een paar vrouwen uit ons midden ons in de war gebracht; ze

waren in de vroegte naar het graf geweest, maar hadden zijn lichaam niet gevonden en kwamen zeggen, dat zij ook nog een verschijning van engelen hadden gehad, die verklaarden dat Hij weer leefde. Daarop zijn enkelen van de onzen naar het graf gegaan en bevonden het zoals de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen ze niet'. Nu sprak Hij tot hen: 'O onverstandigen, die zo traag van hart zijt in het geloof aan alles wat de profeten gezegd hebben! Moest de Messias dat alles niet lijden om in zijn glorie binnen te gaan?' Beginnend met Mozes verklaarde Hij hun uit al de profeten wat in al de Schriften op Hem betrekking had. Zo kwamen ze bij het dorp waar ze heen gingen, maar Hij deed alsof Hij verder moest gaan. Zij drongen bij Hem aan: 'Blijf bij ons, want het wordt al avond en de dag loopt ten einde'. Toen ging Hij binnen om bij hen te blijven. Terwijl Hij met hen aanlag nam Hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe. Nu gingen hun ogen open en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht. Toen zeiden ze tot elkaar: 'Brandde ons hart niet in ons, terwijl Hij onderweg met ons sprak en ons de Schriften ontsloot?' Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug. Daar vonden ze de elf met de mensen van hun groep bijeen. Dezen verklaarden: 'De Heer is werkelijk verrezen, Hij is aan Simon verschenen'. En zij van hun kant vertelden wat er onderweg gebeurd was en hoe Hij door hen herkend werd aan het breken van het brood. (*Evangelie volgens Lucas 24, 13-35*)

Waarover spraken de leerlingen die onderweg waren naar Emmaüs?
Hoe heeft Jezus hen vertroosting geschonken?
Wat was hun reactie toen ze Jezus herkenden?

Ik begeef mij naar het beeldhouwwerk van het Bretoens Kruis (bij de Sint-Michielspoort) en overweeg de tekst van het Evangelie.

Tweede etappe: aan de voet van het Bretoens Kruis

Ik lees:

In de Bul van de uitvaardiging van het Jubileumjaar 2025, « *Spes non confundit* », herinnert paus Franciscus ons aan de bekommernissen vanuit onze actuele wereld: de tragedie van de oorlog, het lijden van wie opgesloten zijn en beroofd zijn van hun vrijheid, de zieken, de migranten, de bejaarden, de armen.

Ik keer mij gedurende enkele ogenblikken in mezelf om het lijden van de actuele wereld te doorleven. Ik vraag om de genade om te wenen om de wreedheid die er in de wereld is, in onszelf, en ook in degenen die in alle anonimiteit de politieke beslissingen nemen die de weg openen naar de drama's waarvan ik direct of indirect getuige ben.

Ik lees:

« *Terwijl zij zo aan het praten waren en van gedachten wisselden, kwam Jezus zelf op hen toe en liep met hen mee* ». De Heer komt ook naar ons toe. Hij ziet ons eerst en daarna luistert Hij naar ons. Hij gaat met ons op weg om de hoop te doen geboren worden in ons hart en om te doen groeien in menselijkheid. « *Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert ?* » (Lc 24,17). Onderweg hier op aarde spreken wij over de kwetsuren van onze ziel, over onze zonden,

ons ziek zijn, de beperkingen waarmee we leven, onze ontgoochelingen, ons verdriet in de liefde, onze armoede...

Ik neem de tijd om, hier aan de voet van het kruis, mijn eigen lijden naar de Heer uit te spreken.

Ik besluit dit moment van gebed met te zeggen:

Maria, Moeder van Hoop, u verblijft te midden van de leerlingen als hun Moeder, als Moeder van Hoop. Heilige Maria, Moeder van God, onze Moeder, leer ons te geloven, te hopen en lief te hebben, samen met u.

Derde etappe: vóór het christelijk Bureau van mensen met een beperking (het OCH)

Ik lees:

Het OCH biedt onthaal aan mensen met een beperking en hun naasten. Het is een warme plek waar u kunt gaan zitten, waar u rust kunt vinden, vrienden ontmoeten, uitspreken wat u op het hart ligt, en ontmoeting kunt beleven met mensen met een beperking. Dit is een plaats van vertroosting, die God aanreikt aan al wie hun hart openen voor zijn aanwezigheid!

Ben ik in staat om in mijn leven plaats te geven aan een mensen met een beperking?

Terwijl ik enkele Weesgegroeten zeg, bid ik voor alle mensen met een beperking in deze wereld en in het bijzonder voor degenen die het Heiligdom bezoeken. Ik bid voor de families van mensen met een beperking en voor wie in dienst staan van mensen met een beperking en hun families.

Vierde etappe: vóór de Hospitaliteit Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes

Ik lees:

De Hospitaliteit Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes is een vereniging. Haar leden zijn de hospitaliers. Ze zijn vrijwilligers en afkomstig van talloze landen van de hele wereld. Hun missie bestaat erin om onthaal en begeleiding te bieden aan duizenden bedevaarders, in het bijzonder de zieken. Doorheen de hospitaliers schenkt God vertroosting aan de zieken. In de zieke herkent de hospitalier Christus, want Hij begaf zich altijd naar al wie ziek waren. De hospitalier ontmoet de zieke in naam van Christus. Hospitalier zijn is een roeping. Het is een zeer mooie roeping!

Ben ik bereid om mij te openen voor mijn eigen roeping?

Terwijl ik enkele Weesgegroeten zeg, bid ik voor de zieken en voor de hospitaliers. Gedurende mijn hele verblijf in het Heiligdom zal ik aandachtig zijn voor de aanwezigheid van de zieken. Ik zal mijn blik naar hen richten. Ik zal me laten raken door de zichtbare aanwezigheid van de naastenliefde in deze plek van vertroosting die het Heiligdom is.

Vijfde etappe: *Op de brug tussen de Hulppost en de verzoeningskapel*

Ik lees:

Het Onthaalcentrum Notre-Dame is een plaats waar er 850 bedden zijn voor de zieke bedevaarders. Het Onthaalcentrum Notre Dame is geen ziekenhuis, maar een plek waar op een schitterende manier naastenliefde wordt beoefend. Zonder de vrijwilligers die hen omringen kan de zieke niets doen. Hij zou niet eens naar de Grot kunnen gaan of deelnemen aan een eucharistieviering of zich naar de Baden begeven. Tijdens zijn bedevaart heeft hij nood aan hun opvang, begeleiding, liefde...

Laat ik God toe om gebruik te maken van mij om zijn liefde te tonen aan wie ziek zijn?

Terwijl ik enkele Weesgegroeten zeg, vraag ik Christus om mij te leren om zieken te beminnen.

Zesde etappe: *aan de voeten van de Gekroonde Maagd*

Ik houd halt aan de voeten van de Gekroonde Maagd en keer mij naar de basilieken waar het Woord van God wordt verkondigd.

« *Hij ontsloot voor hen de Schriften* » (Lc 24, 32). Het Woord van God verandert de werkelijkheid van ons leven niet maar schenkt er licht aan, laat ons toe om ze op een andere manier te bekijken, om er een zin aan te geven. De Gekroonde Maagd kijkt naar de basilieken waar het Woord van God wordt verkondigd en waar de eucharistie wordt gevierd. « *Terwijl Hij met hen aanlag, nam Hij het brood, sprak de zegen uit, brak het en reikte het hun toe* » (Lc 24, 30). Er is een diepe band tussen het Woord dat beluisterd wordt en het brood dat wordt gedeeld. Het Woord voert tot het delen van het brood en het delen van het brood brengt het Woord tot werkelijkheid. Het brood dat uit de hemel neerdaalt, voedt en schenkt kracht. Bernadette heeft haar eerste communie gedaan tussen de voorlaatste en de laatste verschijning. Zij zegde : « Toen ik de communie ontving, voelde ik dat mijn ziel gevuld werd met kracht, vanuit de gedachte dat ik het niet meer ben die bid, maar Jezus in mij ».

Heb ik het verlangen om het Woord van God te beluisteren, vandaag en alle dagen?

Ik neem de beslissing om het Evangelie van vandaag te overwegen.

Ik keer mij naar de verzoeningskapel waar de vergeving wordt geschonken. Het Jubileumjaar biedt ons de mogelijkheid om de volle aflaat te verwerven. Ik kan de boodschap van de bisschop van Tarbes en Lourdes downloaden waarin hij schrijft over de voorwaarden om de genade van de aflaat te verwerven of ik vraag in het Informatiecentrum naar het 'credentiaal' voor het Jubileumjaar waarin deze voorwaarden zijn weergegeven.

Ik lees:

De Schriften doen ons ook ontdekken hoe groot de barmhartigheid van God is. Bernadette ging voor het eerst biechten tussen de eerste en tweede verschijning. Haar hele leven heeft zij, op verzoek van de heilige Maagd, tot God gebeden voor de bekering van de zondaars. Vergeving

verandert ons leven. God heeft de Grot van Massabielle, zo donker en vuil, schuiloord voor dieren, veranderd en gemaakt tot een woonplaats van zijn Zoon. Hij wil het hart van de pelgrim veranderen, hoe somber het ook moge zijn, in een woonplaats van zijn Zoon.

Heb ik het verlangen om aan God vergeving te vragen?

Ik bid om de genade om mijn zonden te erkennen en een diep berouw te voelen.

Zevende etappe: in de tuin van de inkeer (tegenover de Grot)

Ik lees:

« Zij keerden naar Jeruzalem terug » (Lc 24, 33). Ze keerden terug daarheen omdat hun hart brandde in hen. Ze keerden terug daarheen om er te vernemen dat de Heer waarlijk verrezen was en om hun eigen getuigenis te geven over hun ontmoeting met Hem. Ze hadden Hem ontmoet en hun hart was veranderd. Na mijn bedevaart wil ik terugkeren naar mijn eigen kerkgemeenschap en leven in de Kerk. Mijn hart dat vertroosting heeft ontvangen, brand in mij en de Heer roept mij om zijn leerling-missionaris te worden. Bernadette is gegroeid in heiligheid in de gemeenschappen waartoe zij is toegetreten. Eerst in de broederschap van de Kinderen van Maria in haar parochie in Lourdes, en daarna in de congregatie van de Zusters van Nevers. Alle bedevaarders komen naar de Grot. Daar aan de Grot heeft Maria gezegd: « Ik ben de Onbevleete Ontvangenis ». Met deze woorden herinnert Maria ons aan onze eigen roeping tot heiligheid. Zij roept ons op om te leven in de tegenwoordigheid van Christus, heilig, onbevleet en onberispelijk. Zij, de Moeder van de Kerk, roept ons op om op een actieve manier te leven binnen de Kerk. Zovele roepingen tot dienstbaarheid in de Kerk werden aan de Grot gehoord.

Wat is mijn missionair engagement?

Waarom voel ik mij, vandaag, geroepen?

Achtste etappe: Gebaar van het water bij de Baden van het Heiligdom

Wie de Jubileumweg individueel verrichten, doen de achtste etappe in de Baden.

Vooraleer ik de Baden binnenga, lees ik:

De Verrezene zegt: « Vrede zij u » (Lc 24, 36). Jezus, die verrezen is, is aanwezig in mijn leven. Hij deelt mij zijn vrede mee. Hij is werkzaam in mijn leven en al wat Hij doet, is goed voor mij. Ik zeg dank aan God. Hij zélf is de bron van levend water. « Ga drinken aan de bron, en ga er u wassen » - vroeg de heilige Maagd op 25 februari 1858 aan de Grot.

Ik begeef mij naar de Baden om hetgeen de heilige Maagd gevraagd heeft, te volbrengen.

Wanneer ik het gebaar van het water beleef in de Baden, vraag ik de genade om opnieuw mijn identiteit van kind van God te vinden die mij op de dag van mijn doopsel geschonken werd of ik vraag de Heer om de genade van het doopsel.

Wanneer ik de Baden verlaten heb, bid ik het gebed van het Jubileumjaar:

Gebed van het Jubileumjaar

Vader in de hemel,
moge het geloof dat U ons gegeven hebt
in uw Zoon, Jezus Christus, onze broeder,
en moge de vlam van liefde
die in ons hart is ontstoken door de heilige Geest,
in ons de zalige hoop doen herleven op de komst van uw Koninkrijk.

Moge uw genade ons onvermoeibaar maken
in het zaaien van de zaden van het Evangelie
die de mensheid en de kosmos van binnenuit omvormen.

Moge uw genade ons standvastig maken
in de zekere verwachting van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
wanneer de machten van het kwaad zijn overwonnen,
en uw glorie voor eeuwig zal worden geopenbaard.

Moge de genade van het Jubileumjaar in ons, Pelgrims van Hoop,
een verlangen doen herleven naar de schatten van de hemel.

Moge diezelfde genade
de vreugde en vrede van onze Verlosser
over de hele aarde verspreiden.

Aan U, onze God, te allen tijde gezegend,
zij glorie en lof in eeuwigheid.

Amen.

Ik keer terug naar het Informatiecentrum om het credentiaal te laten afstempelen. Ik kan ook anderen laten delen in de informatie die op het credentiaal staat aangegeven. Dat is al een manier om leerling-missionaris te zijn.

Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes, bid voor ons!